

VII.3 Μεταδοση σφαλματων A/D μετατροπων και σφαλματων πολλ/σμου στον ελεγκτη

Η μεταδοση και ενισχυση του θορυβου κβαντισμου, εξαρταται απο τη δομη του αλγοριθμου. Οι διαφορες δυνατοτητες υλοποιησης εξεταστηκαν στο προηγουμενο κεφαλαιο. Γενικα, δεν υπαρχει καποια απλη θεωρια που να βοηθαει τον σχεδιαστη να εκτιμησει τον θορυβο που θα δημιουργηθει απο μια ορισμενη συναρτηση μεταφορας οπως αυτη υλοποιειται με μια συγκεκριμενη δομη. Ο μονος πρακτικος δρομος ειναι η μελετη μεσω παραδειγματων.

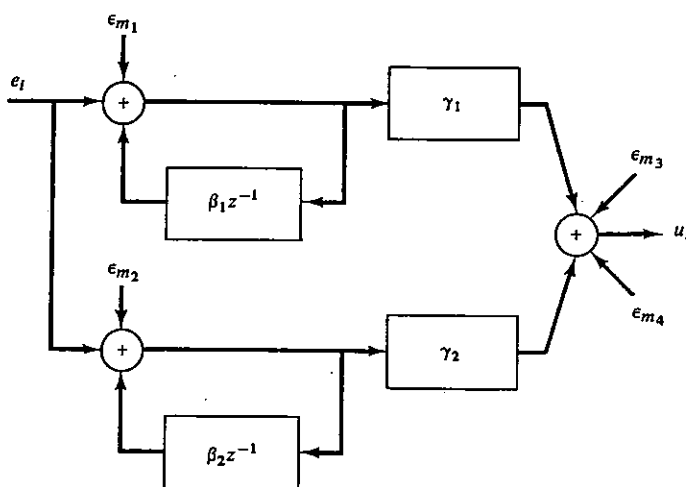
Παραδειγμα

Θεωρουμε την

$$\frac{u(z)}{e(z)} = D(z) = \frac{\gamma_1}{1-\beta_1 z^{-1}} + \frac{\gamma_2}{1-\beta_2 z^{-1}}$$

θα μελετησουμε την παραλληλη υλοποιηση και πως μεταδιδεται το σφαλα.

α) Παραλληλη υλοποιηση

θα μελετησουμε τον πολλαπλασιαστικο θορυβο που δημιουργειται απο την αποκοπη των αριθμων σε καταχωρητες πεπερασμενου μηκους λεξεως. Υπενθυμιζεται οτι ο θορυβος κβαντισμου στην αριθμητικη αντιστροφη 2, εχει μεση τιμη $\epsilon_{\pi} = q/2$

και διασπορα, $\sigma_\varepsilon^2 = q^2/12$. Στην περιπτωση στρωγγυλευσης αντι για αποκοπη, η μεση τιμη ειναι μηδεν και η διασπορα $\sigma_\sigma^2 = q^2/12$

Η μεταδοση του $\bar{\varepsilon}_\pi$, \bar{u} δινεται απο,

$$\bar{u} = \lim_{z \rightarrow 1} zD(z)$$

Αφου η μεση τιμη σαν συναρτηση προστιθεται, τοτε,

$$\bar{u} = \bar{\varepsilon}_\pi z \left[\sum_{k=1}^4 D_k(z) \right]$$

οπου,

$$D_1 = \frac{\gamma_1}{1-\beta_1 z^{-1}}, \quad D_2 = \frac{\gamma_2}{1-\beta_2 z^{-1}}$$

$$D_3 = D_4 = 1$$

και αντικαθιστωντας εχουμε,

$$\bar{u} = \bar{\varepsilon}_\pi \left[\frac{\gamma_1}{1-\beta_1} + \frac{\gamma_2}{1-\beta_2} + 2 \right]$$

Οταν μελεταμε την μεταδοση της διασπορας χρειαζομαστε τον τυπο,

$$\sigma_u^2 = \sigma_\varepsilon^2 \frac{1}{2\pi j} \oint D(z)D(z^{-1})z^{-1}dz$$

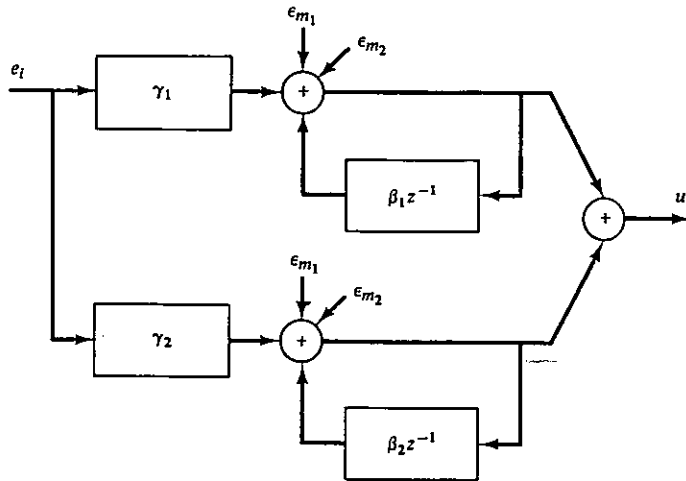
και επειδη η διασπορα προστιθεται,

$$\sigma_u^2 = \sigma_\varepsilon^2 \frac{1}{2\pi j} \oint D_k(z)D_k(z^{-1})z^{-1}dz$$

αρα,

$$\sigma_u^2 = \frac{q^2}{12} \left\{ \frac{\gamma_1^2}{1-\beta_1^2} + \frac{\gamma_2^2}{1-\beta_2^2} + 2 \right\}$$

β) Παράλληλη υλοποίηση, 2^η περίπτωση

Η μέση τιμή δίνεται από το τύπο,

$$\bar{u} = \bar{\varepsilon} z \sum_{k=1}^2 2D_k(z)$$

όπου, $D_1 = \frac{1}{1-\beta_1 z^{-1}}$, $D_2 = \frac{1}{1-\beta_2 z^{-1}}$

που συνεπαγεται,

$$\bar{u} = 2\bar{\varepsilon} \left\{ \frac{1}{1-\beta_1} + \frac{1}{1-\beta_2} \right\}$$

και η διασπορά,

$$\sigma_u^2 = \sigma_\varepsilon^2 \frac{1}{2\pi j} \sum_{k=1}^2 2 \oint D_k(z) D_k(z^{-1}) z^{-1} dz$$

και άρα,

$$\sigma_u^2 = 2\sigma_\varepsilon^2 \left\{ \frac{1}{1-\beta_1^2} + \frac{1}{1-\beta_2^2} \right\}$$

Παρατηρούμε δηλ. ότι για μεγαλύτερα γ , η δεύτερη υλοποίηση β), δημιουργεί χαμηλότερο θορυβό κβαντισμού.

γ) Πολλαπλασιαστικά σφάλματα στην απ'ευθείας υλοποίηση.

Για το ίδιο παραδειγμα, παίρνουμε,

$$D(z) = \frac{\gamma_1}{1-\beta_1 z^{-1}} + \frac{\gamma_2}{1-\beta_2 z^{-1}} = \frac{(\gamma_1+\gamma_2) - (\gamma_1\beta_2+\gamma_2\beta_1)z^{-1}}{1-(\beta_1+\beta_2)z^{-1} + \beta_1\beta_2 z^{-2}}$$

που μπορεί να γραφτεί,

$$D(z) = \frac{a_0 + a_1 z^{-1}}{1 + b_1 z^{-1} + b_2 z^{-2}}$$

και όπου,

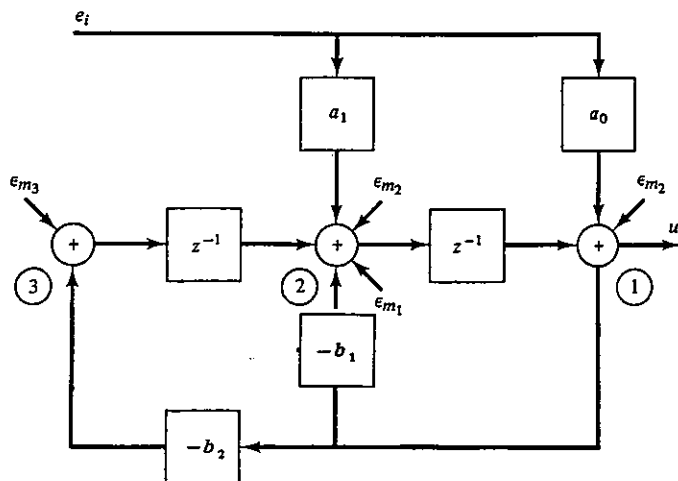
$$a_0 = \gamma_1 + \gamma_2$$

$$a_1 = -(\gamma_1\beta_1 + \gamma_2\beta_1)$$

$$b_1 = -(\beta_1 + \beta_2)$$

$$b_2 = \beta_1\beta_2$$

Ο πολλαπλασιαστικός θορυβος ϵ_{Π} , δημιουργείται σε τρεις κομβους, δηλ.

Οι αντιστοιχες συναρτησεις μεταφορας , η μεση τιμη και η διασπορα καθε κομβου ειναι ως εξης.

Κομβος 1.

$$\frac{u_1(z)}{\varepsilon_{\pi 1}(z)} = \frac{1}{1+b_1z^{-1}+b_2z^{-2}} = \frac{z^2}{(z-\beta_1)(z-\beta_2)}$$

$$\bar{u}_1 = \bar{\varepsilon}_{\pi 1} \frac{1}{(1-\beta_1)(1-\beta_2)}$$

$$\sigma_{u1}^2 = \sigma_{\varepsilon \pi 1}^2 \frac{1}{(\beta_1-\beta_2)(1-\beta_1\beta_2)} \left[\frac{\beta_1}{1-\beta_1^2} - \frac{\beta_2}{1-\beta_2^2} \right]$$

Κομβος 2.

$$\frac{u_2}{\varepsilon_{\pi 2}} = \frac{z^{-1}}{1+b_1z^{-1}+b_2z^{-2}} = \frac{z}{(z-\beta_1)(z-\beta_2)}$$

$$\bar{u}_2 = \bar{\varepsilon}_{\pi 2} \frac{1}{(1-\beta_1)(1-\beta_2)}$$

$$\sigma_{u2}^2 = \sigma_{\varepsilon \pi 2}^2 \frac{1}{(\beta_1-\beta_2)(1-\beta_1\beta_2)} \left[\frac{\beta_1}{1-\beta_1^2} - \frac{\beta_2}{1-\beta_2^2} \right]$$

Κομβος 3.

$$\frac{u_3(z)}{\varepsilon_{\pi 3}(z)} = \frac{z^{-2}}{1+b_1z^{-1}+b_2z^{-2}} = \frac{1}{(z-\beta_1)(z-\beta_2)}$$

$$\bar{u}_3 = \bar{\varepsilon}_{\pi 3} \frac{1}{(1-\beta_1)(1-\beta_2)}$$

$$\sigma_{u_3}^2 = \sigma_{\varepsilon_3}^2 \frac{1}{(\beta_1 - \beta_2)(1 - \beta_1\beta_2)} \left[\frac{\beta_1}{1 - \beta_1^2} - \frac{\beta_2}{1 - \beta_2^2} \right]$$

Η ολική μεση τιμή, του u που δημιουργείται από τους θορυβους λογω αποκοπης $\varepsilon_{\pi 1}, \varepsilon_{\pi 2}, \varepsilon_{\pi 3}$ είναι

$$\bar{u}_{\pi} = \bar{u}_1 + 2\bar{u}_2 + \bar{u}_3 = \frac{4\bar{\varepsilon}_{\pi}}{(1 - \beta_1)(1 - \beta_2)}$$

και η ολική διασπορα,

$$\begin{aligned} \sigma_u^2 &= \sigma_{\varepsilon}^2 \frac{4}{(\beta_1 - \beta_2)(1 - \beta_1\beta_2)} \left[\frac{\beta_1}{1 - \beta_1^2} - \frac{\beta_2}{1 - \beta_2^2} \right] \\ &= 4\sigma_{\varepsilon}^2 \frac{1 + \beta_1\beta_2}{(1 - \beta_1\beta_2)(1 - \beta_1^2)(1 - \beta_2^2)} \end{aligned}$$

Συγκρινοντας με τον θορυβο στη παραλληλη υλοποιηση,

$$\frac{\sigma_u^2(\text{παραλλ.})}{\sigma_u^2(\text{ευθ.})} \approx \frac{(2 - \beta_1^2 - \beta_2^2)(1 - \beta_1\beta_2)}{1 + \beta_1\beta_2}$$

Παρατηρουμε δηλ. οτι για μεγάλες τιμες της περιόδου δειγματοληψιας οι αριθμητικες τιμες των β_1, β_2 είναι πολυ κοντα στο 1. Ετσι απο την προηγουμενη σχεση βλεπουμε οτι η παραλληλη υλοποιηση έχει μικροτερη ενισχυση του θορυβου πολλαπλασιασμου. Η συγκριση της μεσης τιμης οπως μεταδίδεται μεσα απο την παραλληλη και την ευθεια υλοποιηση δινεται απο,

$$\frac{\bar{u}(\text{παραλλ.})}{\bar{u}(\text{ευθ.})} = \frac{(1 - \beta_1)(1 - \beta_2)}{2}$$

VIII.4 Σφάλματα στους συντελεστες και επιδραση τους στη δυναμικη συμπεριφορα του ελεγκτη

Λογω του πεπερασμενου μηκους λεξεως, οι συντελεστες του ελεγκτη $D(z)$ μπορεί να είναι λιγο διαφορετικοι απο την αρχικα υπολογισμενη τιμη τους. Η διαφορα αυτη δημιουργει μεταβολες στις θεσεις των πολων και των μηδενικων του ελεγκτη. Και παλι, αυτη η ευαισθησια εξαρταται απο την συγκεκριμενη υλοποιηση.

Ορισμος του προβληματος

Αν θεωρησουμε την συναρτηση μεταφορας $D(z)$

$$D(z) = \frac{N(z)}{1 + \sum_{k=1}^n b_k z^{-k}} = \frac{N(z)}{\prod_{j=1}^n \left(1 - \frac{z^{-1}}{z_j}\right)}$$

οπου z_j είναι οι πολοι της $D(z)$ και b_k είναι οι συντελεστες του φιλτρου που προσδιοριζουν τους πολους. Η $N(z)$ προσδιοριζει τα μηδενικα.

Οι Kaiser-Κιο βρηκαν ενα τυπο βασει του οποιου υπολογιζεται η καινουργια θεση του πολου z_m σαν συναρτηση της μεταβολης του b_k .

$$\Delta z_m = \frac{z_m^{k+1}}{\prod_{\substack{j=1 \\ j \neq m}}^n \left(1 - \frac{z_m}{z_j}\right)} \Delta b_k$$

Χρησιμοποιωντας αυτο το τυπο μπορουμε να υπολογισουμε την επιδραση του Δb στη περιπτωση της ευθειας υλοποιησης.

Ευαισθησια στη μεταβολη των συντελεστων ενος δευτερας ταξεως φιλτρου

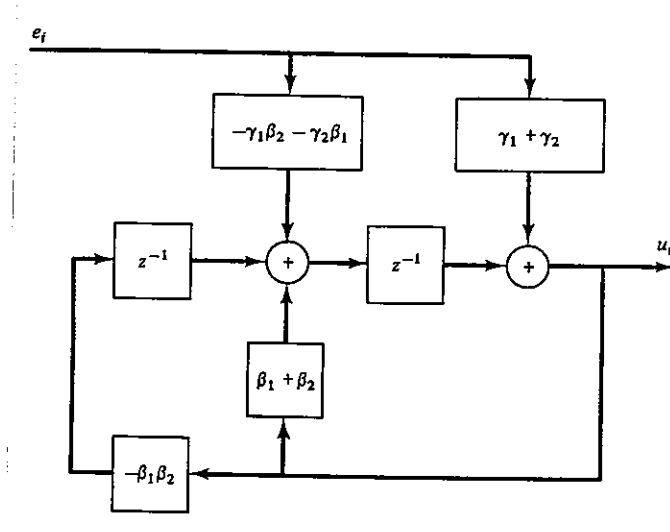
Δοθεντος ενος φιλτρου δευτερας ταξεως, υλοποιημενου παραλληλα, δηλ.

$$D(z) = \frac{\gamma_1}{1-\beta_1 z^{-1}} + \frac{\gamma_2}{1-\beta_2 z^{-1}} = \frac{\gamma_1 + \gamma_2 - (\gamma_1 \beta_2 + \gamma_2 \beta_1) z^{-1}}{1 - (\beta_1 + \beta_2) z^{-1} + \beta_1 \beta_2 z^{-2}}$$

θα συγκρίνουμε τρεις διαφορετικές υλοποιήσεις.

α) Ευθεία 1

$$u_i = (\beta_1 + \beta_2) u_{i-1} - \beta_1 \beta_2 u_{i-2} + (\gamma_1 + \gamma_2) e_i - (\gamma_1 \beta_2 + \gamma_2 \beta_1) e_{i-1}$$

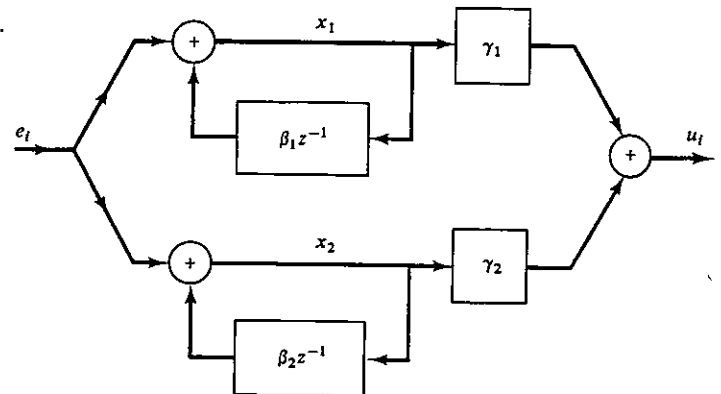

β) Παραλληλη

$$x_1(i) = \beta_1 x_1(i-1) + e_i$$

$$x_2(i) = \beta_2 x_2(i-1) + e_i$$

$$u_i = \gamma_1 x_1(i) + \gamma_2 x_2(i)$$

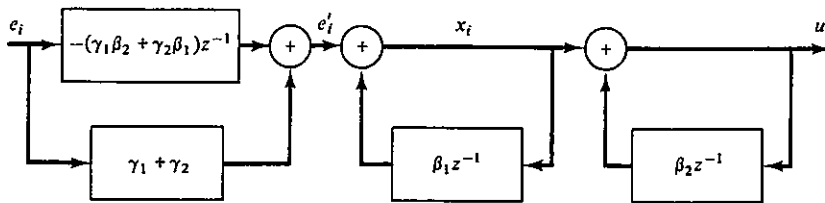

γ) Εν σειρά

$$e'_i = (\gamma_1 + \gamma_2)e_i - (\gamma_1\beta_2 + \gamma_2\beta_1)e_{i-1}$$

$$x_i = \beta_1 x_{i-1} + e'_i$$

$$u_i = \beta_2 u_{i-1} + x_i$$

Οι συντελεστες των πολων στην εν σειρά και την παραλληλη υλοποιηση βασιζονται στα β_1, β_2 . Στην ευθεια υλοποιηση ειναι, $\beta_1\beta_2$ και $\beta_1+\beta_2$. θεωρουμε τωρα τη χαρακτηριστηκη εξισωση $P(z, \lambda)$, οπου οι τιμες του λ ειναι οι συντελεστες. Μια μεταβολη $\lambda + \delta\lambda$ συνεπαγεται αλλαγη θεσης των πολων στα $z_1 + \delta z_1, z_2 + \delta z_2, \dots$

$$P(z_j + \delta z_j, \lambda + \delta\lambda) = P(z_j, \lambda) + \frac{\partial P}{\partial z_j} \delta z_j + \frac{\partial P}{\partial \lambda} \delta\lambda$$

αλλα, το αριστερο μελος και ο πρώτος ορος του δεξιου, ειναι μηδεν απο τον ορισμο της χαρακτηριστηκης εξισωσης, ετσι

$$\delta z_j = - \frac{\partial P / \partial \lambda}{\partial P / \partial z} \delta\lambda \quad |z=z_j$$

Στο προβλημα μας τωρα, την ευαισθησια του 2^{ας} ταξης συστηματος,

α) Η ευθεία υλοποίηση δίνει,

$$P = z^2 - (\beta_1 + \beta_2)z + \beta_1\beta_2$$

ορίζουμε σαν $\beta_1 + \beta_2 = \lambda_1$ και, $\beta_1\beta_2 = \lambda_2$. Μερική παραγωγή μας δίνει,

$$\frac{\partial P}{\partial \lambda_1} = -z, \quad \frac{\partial P}{\partial z} = 2z - \lambda_1, \quad \frac{\partial P}{\partial \lambda_2} = 1$$

συνεπώς,

$$\frac{\delta z}{\delta \lambda_1} = - \frac{-z}{2z - \lambda_1} \Big|_{z=\beta_1} = \frac{\beta_1}{2\beta_1 - (\beta_1 + \beta_2)} = \frac{\beta_1}{\beta_1 - \beta_2}$$

$$\frac{\delta z}{\delta \lambda_2} = \frac{-1}{2z - \lambda_1} \Big|_{z=\beta_1} = \frac{-1}{\beta_1 - \beta_2}$$

Δηλ. για ποπούς που βρίσκονται πολύ κοντά μεταξύ τους ($\beta_1 \approx \beta_2$), η ευθεία υλοποίηση είναι πολύ ευαίσθητη σε μεταβολές των συντελεστών.

β) Εν σειρά και παράλληλη

Στις δύο αυτές υλοποιήσεις οι συντελεστές που δημιουργούνται από την υλοποίηση είναι οι ίδιοι οι πόλοι.